

во; а като умрѣ дѣтето ти станѣ и яде хлѣбъ. (22) И рече: До когато още дѣтето бѣше живо постихъ и плакахъ, защото рѣкохъ: «Кой знае? може да мя помилва Богъ, и да остане дѣтето живо. (23) Но сега умрѣ; защо да постихъ? можъ ли да го повърна пакъ? Авъ ще идѣ при него, а то мене ще да се върне при мене.

(24) И угѣши Давидъ жена си Витсавее, и влѣзе при нея та лежа съ нея; и роди синъ, и фнареche името му Соломонъ; и Господъ го възлюби. (25) И проводи чрѣзъ раката на Натана пророка та нарече името му Иеидия, заради Господа.

(26) А Иоавъ ратува противъ Раваа на Аммоновитѣ синове, и облада царскитѣ градъ. (27) И прати Иоавъ вѣстители Давиду и рече: Ратувахъ противъ «Раваа, и прѣзлѣхъ съмъ даже градътъ на водитѣ. (28) Сега прочее събери остатѣкътъ на людетѣ та расположи станѣтъ си противъ градътъ, и обладай го, за да не обладахъ азъ градътъ, и се нарече името ми надъ него. (29) И събра Давидъ всичкитѣ людие та отиде въ Раваа, и се би противъ него, и облада го. (30) И «аѣ вѣнечетѣ на царя имъ отъ главата му, на който тежината бѣше единъ златенъ талаитъ съ многоцѣнни камение; и положи се на Давидовата глава. И изнесе изъ градътъ користи твърди много. (31) И людетѣ които бѣхъ въ него изведе та ги туря подъ триопи, и подъ желязни дикани, и подъ желязни сѣкири, и прѣведе ги прѣзъ пещѣта на кирпичитѣ; и така направи въ всичкитѣ градове на Аммоновитѣ синове. Тогазъ се върна Давидъ и всичкитѣ людие въ Иерусалимъ.

ГЛАВА 13.

И слѣдъ това «Авессаломъ Давидовѣтъ синъ имаше сестра хубава на име «Тамаръ; и възлюби я Аммонъ синѣтъ Давидовѣ. (2) И страдаше Аммонъ толкова, щото се разболѣ за сестра си Тамаръ, защото бѣше дѣвица; и видѣше се на Аммона твърдъ мацно да ѝ

стори нѣщо. (3) И имаше Аммонъ единъ приятель, името му Ионадавъ, «синъ на Самма Давидовѣтъ братъ; а Ионадавъ бѣше челоуѣкъ много хитръ. (4) И рече му: Защо ти, сине царевъ, слабѣешъ толкова изъ день въ день? не щешъ ли да ми явишь това? И рече му Аммонъ: Обичамъ Тамаръ сестрата на брата ми Авессалома. (5) А Ионадавъ му рече: Легни на леглото си та се прѣстори боленъ; и когато дойде отецъ ти да тя види, речи му: Нека дойде, моля, Тамаръ сестра ми, и нека ми донесе да ямъ, и нека сготви прѣдъ мене ястиего, да видѣ и да ямъ отъ раката ѝ. (6) И легна Аммонъ та се прѣстори боленъ; и като дойде царьтъ да го види, рече Аммонъ на царя: Нека дойде, моля, сестра ми Тамаръ, и «нека направи прѣдъ мене двѣ мекици за да ямъ отъ раката ѝ.

(7) И проводи Давидъ въ домѣтъ при Тамаръ и каза: Иди сега въ домѣтъ на брата си Аммона та му сготви ястие. (8) И отиде Тамаръ въ домѣтъ на брата си Аммона който бѣше легналъ; и аѣ тѣсто та замѣси, и направи мекица прѣдъ него, и сготви мекицитѣ. (9) Сегнѣ аѣ сковрадата та ги изсина прѣдъ него; но не рачѣ да яде. И рече Аммонъ: «Изавадѣте всичкитѣ челоуѣци що сж при мене. И възвзохъ отъ при него всички. (10) И рече Аммонъ на Тамаръ: Донеси ястието въ ложницата за да ямъ отъ раката ти. И Тамаръ въ мекицитѣ които направи та ги донесе въ ложницата при Аммона брата си. (11) И като «и донесе близу при него да яде, «хвана я та ѝ рече: Ела, лежъ съ мене, сестро моя. (12) А тя му рече: Не, брате мой, не мя насилвай, защото не «прилича такова нѣщо да стане въ Израиль: да не направимъ това «безумие. (13) И азъ дѣ да скрижъ укорѣтъ си? но и ти ще бѣдешъ като единъ отъ безумнитѣ въ Израиль. Сега прочее, моля, говори на царя; «защото не ще мя отрече на тебе. (14) Но той не рачѣ да послуша гласѣтъ ѝ; и понеже бѣ по якъ отъ нея, «насили я, и лежа съ нея.

с Виж. Иса. 38; 1, 5.

Иона 3; 9.

т Иовъ 7; 8—10.

у Мат. 1; 6.

ѡ 1 Лѣт. 22; 9.

* Любезенъ Господу.

с 1 Лѣт. 20; 1.

и Втор. 3; 11.

с 1 Лѣт. 20; 2.

с Гл. 3; 2, 3.

б 1 Лѣт. 3; 9.

с Виж. 1 Цар. 16; 9.

с Бит. 18; 6.

д Бит. 45; 1.

с Бит. 39; 12.

ж Лев. 18; 9, 11.

20; 17.

с Бит. 34; 7.

19; 23. 20; 6.

и Виж. Лев. 18; 9, 11.

и Втор. 22; 25.

Виж. Гл. 12; 11.